

concluzie, vom cita aprecierea făcută de Eugen Lungu, critic literar, pe coperta a patra a cărții:

„Nicolae Negru este mai mult decât un simplu martor ocular. Dânsul devine conștiința care nu numai a înregistrat totul, dar a și dat acelor evenimente o interpretare corectă din punct de vedere politic, social și etnic. Dacă se va ajunge cândva la un rechizitoriu împotriva URSS ca stat dictatorial, care și-a decimat propriul popor și a comis crime împotriva umanității pe teritoriile «alipite» cu forța armelor, *O progenitură dușmană* ar putea servi ca document demascator al atrocităților comise de Stalin și urmașii lui. Căci Nicolae Negru își urmează istorisirea, consemnând și evenimentele de după întoarcerea din exil, practic până în momentul dizolvării colosului sovietic. Să sperăm că nepoții – nu numai ai autorului – vor ști să citească această carte nu doar la suprafața întâmplărilor, ci și în adâncimea cauzelor care le-au provocat”.

CZU 027.52(478-25):37.018.5=135.1

PE DRUMUL GENERAȚIILOR: POVESTEA UNUI PARTENERIAT DE SUCCES

Ana OSTAȘEVSCHI-URECHE,
șef sector, Biblioteca „Ovidius”, filială a BM „B.P. Hasdeu”

An de an, Biblioteca „Ovidius” colaborează cu diverse instituții de învățământ și entități adiacente din proximitatea bibliotecii. Astfel de colaborări se fundamentează și se cimentează printr-un acord de parteneriat. Însă, dincolo de formalități, mereu există în aceste instituții un Alfa sau un Beta a colaborărilor de suflet și a receptivității prin carte și cultură, acea persoană de contact care răspunde prompt așteptărilor bibliotecii și devine un Omega în timp. Despre un astfel de Om e povestea noastră. O istorie de succes care generează în timp multiple istorii de succes, datorită receptivității și promptitudinii unui singur Om, care a crescut generații de discipoli, școliți nu doar în Gimnaziul Nr. 53 din capitală, dar cărora le deschide drumul spre Biblioteca „Ovidius”. Iar drumul, în acest context, e „drum” la propriu și la figurat.

Eh, de-ar mai trăi bunicul din Humulești sau cronicarul bibliotecii Ion Borș, or nenea Spiridon Vangheli, acest drum ar deveni, cu siguranță, fir de poveste asemeni *Buchiilor lui Ion Creangă*. Și totuși, Învățătorul și Biblioteca, despărțiți și legați de același drum, devin personaje acestei povești. Această colaborare își poartă anii

în spate, asemeni unui melc ce-și poartă cochilia, or chiar „bibliotecă”, după cum scrie Alex Donovici în *Țup! Imposibil e doar un cuvânt*. Trasând legăturile de rigoare, conștientizăm că prin acest parteneriat durabil și consecvent, tot imposibilul a devenit posibil prin comunicare, implicare și socializare. Pentru noi, e o mândrie să fim salutați pe drum și să ni se spună că ei au trecut prin bibliotecă și că sunt elevii doamnei Natalia Rufanda. Pentru noi, nu e de mirare să ni se spună: „E doamna de la biblioteca «Ovidius!»”, aflându-ne și dincolo de granițele acestei țări, căci conștientizăm în această mare de bucurie și recunoștință existența unui dascăl și a unui partener de încredere care a insuflat această notă de respect discipolilor.

Fiecare generație a doamnei Natalia Rufanda, pe lângă faptul că sunt cititori ovidieni, a lăsat în trecerea lor prin Biblioteca „Ovidius” urme frumoase, asemenea celor surprinse de scriitorul Iulian Filip în volumul său *Urmele mele frumoase*. Despre succesul unei generații de discipoli la Programul de lectură „Chișinăul citește” și despre emoția întâlnirii lor cu maestrul Eugen Doga ne amintește și istoria de succes publicată și digitalizată: „Povestea unor omuleți din clasa a IV-a” – o poveste despre visuri împlinite, despre mândria și emoția lecturii pe care am împărtășit-o cu comunitatea noastră. O altă generație a avut privilegiul de a fi parte din proiectul de educație mediatică la bibliotecă – „Veni, Vidi, Vici misinformation” („Am venit, am văzut, am învins dezinformarea”), desfășurat cu scopul de a opri dezinformarea în rândul tuturor cititorilor, mai cu seamă, în rândul celor mici sub convingerea că „un copil informat este un copil protejat”. Succesul a fost de partea ambelor părți: implicarea exemplară a elevilor și a bibliotecii, susținută de IREX Europe, a făcut posibilă inaugurarea în bibliotecă a „Ungherașului Media” și lansarea serviciului „Fii informat!”.

Așa s-au adunat, din generație în generație, noi fire de poveste pe drumul care leagă Învățătorul de Bibliotecă și Biblioteca de Învățător.

Ba, am zice mai mult: prin acest Parteneriat, am reușit să reconstituim relația Bibliotecă – Școală – Familie. În acest sens, Învățătorul a avut rolul primordial de-a aduce părinții la bibliotecă, de a-i motiva să-și ia odraslele din noul loc de cunoaștere. Acest fir de poveste a fost posibil datorită doamnei Natalia Rufanda, un Învățător cu Vocație care a crezut dintotdeauna că drumul spre bibliotecă te înnobilează, iar cei de la „Ovidius” îi pot înnobila într-un

fel aparate pe discipolii ei. Discipoli care nu s-au oboșit să parcurgă instruirea în cadrul serviciului „Robotica la bibliotecă” și Atelierului de Creație „Benzi Desenate”; discipoli care, pe lângă emoția celor învățate, au trăit și emoția drumului în compania bibliotecarilor care-i aduceau în siguranță la bibliotecă pentru a învăța. Acest drum a fost făcut constant în zi de marți, pe soare și ploaie, pe vânt și ninsoare; acest drum e bătătorit de amintiri și nu doar: el e aceea trecere de la educația formală la cea nonformală. Ar putea fi interpretat ca un drum de serviciu, dar nu e așa, deși, în mod direct, am oferit un serviciu pentru părinții aflați în câmpul muncii, care nu-și pot aduce copiii la aceste activități; și pentru Învățătorul, care, deși își dorește colaborări, e prins în activitatea didactică. E mai mult decât atât: e un drum care vorbește de la sine despre mobilitatea bibliotecii de a se afla mereu în sprijinul comunității.

Să revenim, însă, la firul nostru de poveste și să vă mărturisim că nu zadarnic am parcurs acest drum. Noi am scris istorie prin participarea la evenimentul FIRST LEGO League 2024, unde am pregătit și susținut echipele de robotică, ajutându-i să se afirme, să fie la înălțimea drumului parcurs și a provocărilor întâmpinate în cadrul acestei competiții, unde micii ingineri ovidieni au prezentat idei inovatoare, demonstrând interdependența dintre artă și tehnologie. Cei care au ales să creeze benzi desenate, își regăsesc lucrările în revista online a Bibliotecii „Ovidius”: *Benzi desenate de la ovidieni adunate*.

Drumul acestui parteneriat nu se încheie aici, căci o nouă generație a doamnei Natalia Rufanda ne-a pășit pragul. Cu ea scriem, la propriu și la figurat, o nouă poveste, căci știm a-i roti frumos în horă, astfel încât în fiecare zi de miercuri să fie părtașii programului de lectură „Să re-auzim povestea”. Cu acești cititori amplificăm semnificația verbului „să re-auzim”, pentru că această rotație între colegi aduce un plus valoare poveștilor, trezește curiozitatea („Oare ce au citit colegii mei în această zi de miercuri la program și ce vom citi noi miercurea viitoare?”), dezvoltă imaginația („Oare cățelușa Goldie ne va însoți și pe noi în această călătorie literară?”) și sporește creativitatea („Oare vom confecționa și noi o mască a personajului?”).

Hmmm... Să știți că acesta e un nou început de istorie de succes, despre care nu aveți decât să fiți și voi curioși, căci scurt ni se pare drumul dintre Biblioteca „Ovidius” și Gimnaziul nr. 53, dar mari și multe ne sunt poveștile.